

ARTS

Ricard Figueras a la Fundació Busquets i Gruart

Mita Torres

La Fundació Busquets i Gruart ha inaugurat durant el passat mes de gener la seva tercera exposició a la sala polivalent del pis superior. Això ens indica que es tracta d'una sala amb la suficient vida pròpia com la que necessitava aquesta ciutat, en la que als llargs dels últims vint anys hem vist com diferents galeries d'art han anat tancant les seves portes. És, per tant, important que valorem i observem com es desenvolupa aquesta sala dins la Fundació. De moment podem comprovar que enriqueix la nostra vida cultural, ja que des de la seva inauguració ha efectuat dues mostres antològiques i aquesta temporal dedicada a un artista actual: Ricard Figueras Bonet. Desitgem que la seva vida sigui llarga amb exposicions que ens convidin a reflexionar sobre l'art que ja s'ha fet i que també estiguin present l'art actual i les noves innovacions.

Aquesta tercera mostra ens presenta l'obra més recent de l'artista sabadellenc Ricard Figueras Bonet. Feia anys que no veiem la seva producció a Sabadell, als anys noranta l'havíem vist a la galeria Intel·lecte, a l'Acadèmia de Belles Arts i ja als 2000 a l'Alliance Française i al Museu d'Art.

Ricard Figueras va estudiar a l'escola de Dibuix i Pintura de Sabadell i a l'escola Eina de Barcelona. Junt amb aquesta formació ha tingut l'oportunitat de veure i estudiar els grans mestres directament als museus a Madrid i a Nova York, cosa que ell valora molt positivament ja que indiscutiblement mirar i observar són una de les millors maneres d'aprendre si realment s'està preparat per saber mirar.

L'any 1981 comença la seva trajectòria d'exposicions participant en una col·lectiva al Museu d'Art de la nostra ciutat denominada "Sabadell a Picasso". Des de llavors la seva tasca ha continuat de manera precisa. Sense estridències sinó treballant d'una manera acurada i evolucionant dins la seva manera de crear fins aconseguir arribar al moment actual en el que les seves obres són perfectament identificables degut a la seva manera personal de treballar.

Aconseguir tenir un llenguatge plàstic propi no vol dir efectuar "sempre el mateix", com algun que altre artista ha dit al llarg de la història de l'art, sinó que significa trobar el seu camí dins una continua evolució. I això és el més difícil, aquí està la gran dificultat de molts "artistes" que es denominen així però que no ho són perquè no tenen un únic camí, sinó que es dispersen i construeixen molts caminets sense arribar a cap lloc concret. Arribar al lloc i saber continuar evolucionant és el que fa que un artista es pugui dir ARTISTA amb tot el seu significat, i aquí és on es troba Ricard Figueras.

Figueras és un artista intimista que reflecteix el món interior de les persones. Pot ser és una afirmació massa rotunda, però així ho crec. Les seves obres principalment mostren l'interior d'estances buides compostes per parets, portes, finestres, escales, baranes, maletes i algun moble, en general algun d'aquests elements apareix, no tots. Aquests interiors estan il·luminats d'una manera contundent per una llum concreta que penetra en l'espai i que permet la creació del joc de llums i ombres. Aquesta il·luminació correspon amb una hora precisa del dia que acostuma a ser el capvespre quan el sol s'està ponent i dona pas a una llum groguenca encara càlida.

L'obertura de les portes o finestres, així com la disposició d'escales permet que siguin unes obres obertes que l'espectador pot continuar construint dotant-les dels seus propis sentiments, imaginacions o desitjos, aconseguint d'aquesta manera que la comunicació entre quadre i espectador sigui total. Les portes de l'interior de les habitacions i els porticons de les finestres solen estar oberts, però les que donen a l'exterior només ho estan en ocasions. S'està bé amb la solitud interna? Es necessita una escletxa oberta per on poder sortir, escapar? Es tracta d'una creació que atorga pau i calma o més aviat aquesta solitud pot provocar neguit i angoixa? Depèn de l'espectador que l'estigui mirant, del moment en que l'estigui mirant ... Així és com una obra parla i dialoga amb el seu públic.

El món interior a que feia referència també està present en les natures mortes que presenta. Es tracta d'unes obres en les que els objectes que les formen són

RESTAURANT
cuina de mercat

Pintor Borrassà, 43-47 • 08205 SABADELL.
Tels. 93 727 70 42 - 93 726 27 91

molt determinats, es a dir, són escollits de manera racional per l'artista degut a la proximitat que té cap a ells, així una d'aquestes pintures està formada per un llibre "Viatge d'hivern" de Jaume Cabré, una rosa en un got, una partitura i l'escultura de Rodin "El petó". Una altra està formada per una pintura d'en Vermeer, una rosa en un got amb aigua i altres col·locades damunt una partitura. Indiquen, per tant, el mateix que les obres d'interiors d'estances. Els sentiments que desprenen són els mateixos: quietud, serenitat, dolçor, esperança, creativitat, punts de partida, de fuga i a la vegada una gran riquesa interior, suficient? insuficient? Aquí entraria el diàleg.

Com a punt evolutiu i trencador en la creació de Figueras estan les obres que mostren un món exterior, una edificació envoltada d'un jardí o d'aigua. El món exterior està present, però les portes de les cases estan tancades, per tant, el món interior continua present, o estàs a dintre o a fora, de qualsevol manera la intimitat existeix.

Aquest llenguatge, aquesta expressivitat de l'interior, dels sentiments més profunds, que poden ser qualsevol però que existeixen atorguen un caire molt especial a les obres d'aquest artista.

Junt amb això està la seva manera de tractar la pintura, és a dir, la tècnica. Figueras crea una perspectiva atmosfèrica a la que recolzen el terra quadriculat, les portes obertes cap a l'exterior provocant una llunyania en la mirada, la creació de baranes i escales i les llums i ombres. Les tonalitats càlides amb tocs freds es conjuguen amb agilitat. La visibilitat de la textura que crea una matèria determinada i tàctil. La conjugació de jocs de línies verticals i horitzontals dins la mateixa creació fent un ús geomètric coherent i equilibrat són elements que fan que el resultat final sigui equilibrat, càlid, íntim i d'una gran sensibilitat.

Una exposició que ens permet veure una obra dins els paràmetres de les que es poden denominar de gran bellesa.

TEATRE

La cuina d'Arnold Wesker

Dolors Godayol

Quan Arnold Wesker va escriure *La cuina* l'any 1961, sabia molt bé quin repte plantejava, no solament als actors que haurien d'interpretar aquesta obra sinó, sobretot, als qui haurien de dirigir-la.

El text no està pas mancat d'interès. L'autor hi aborda el tema de la problemàtica social i laboral d'uns personatges que, tot i tenir treball estable, menjar abundant i una paga digna, no se senten satisfets perquè l'alienació s'ha apoderat d'ells; i encara que mancats d'una mínima formació intel·lectual, s'adonen de la seva infortunada condició sense saber-ho expressar, però, d'altra manera que no sigui a base d'absurdes picabaralles, nerviosisme, xivarri i agitació.

L'ambient a la cuina esdevé, doncs, crispant. I aquesta crispació va en augment a mesura que es van entreteixint els diàlegs, instigada bàsicament pel caràcter primari i inestable de Peter, un dels personatges destacats.

No hi falten moments de bona dosi de sensibilitat i tendresa, que encarna Paul amb un monòleg quasi filosòfic sobre la necessitat d'un canvi de sistema, tant des de la perspectiva econòmica com en l'aspecte humà. L'obrer treballa sota la fèrula imperiosa de l'amo, representació de l'ordre establert, incapaç de comprendre que l'home no només viu de pa. Aquesta és, en síntesi, la trama del *corpus* de Wesker.

No obstant, el que realment fa molt i molt recomanable l'assistència a la representació és l'excel·lent treball de la posada en escena. La diferència que hi ha entre llegir i veure, si en el teatre en general resulta sempre remarcable, en el cas de *La cuina* es multiplica extraordinàriament.

L'espectador que hi és introduït passa, d'entrada, per una mena d'*office* on marmitons, cambres i cuiners tenen a punt tot tipus d'atuell per al servei culinari i de restauració. Ja dins de la sala, un sòlid muntatge on els forns, els taulells, els prestatges i altres elements propis de la cuina d'un gran restaurant fan que hom es trobi immers en una realitat que, ben aviat, el xuclarà amb el seu trepidant ritme de treball.

Serà a partir d'ara quan tot el *savoir-faire* i la perícia escenogràfica i directiva de Ramon Riblata es faran evidents. I precisament en el dinamisme extrem que es va apoderant de la cuina rau la gran fascinació que el muntatge exerceix sobre el públic que, més que simple testimoni, acaba fent-se partícip, part indissociable i activa de la gran peripècia humana que allà s'hi descabdella.

JOIERIA SENSERRICH

de Teresa Senserrich
CASA FUNDADA EN 1882

Sant Quirze, 17 • Tel. 93 725 75 96
08201 SABADELL

JA COMERCIAL ALEMANY

CENTRE DE JARDINERIA,
AGRICULTURA I FORESTAL
Tallers i serveis postvenda

Ctra. Barcelona, 22-26
Tel. 93 725 63 95
SABADELL

